

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 46Ek/575/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125242251
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6125242251.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 53255739, konajúca konateľom: JUDr. Ján Dolejš, advokát, proti povinnému A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX C. B., o vymoženie 9 387,96 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora D. D. E., so sídlom exekútorského úradu Sad SNP 666/12, 010 01 Žilina, sp. zn. 351EX 117/25, o sťažnosti povinného voči uzneseniu okresného súdu sp. zn. 46Ek/575/2025 zo dňa 13. 05. 2025, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného voči uzneseniu okresného súdu sp. zn. 46Ek/575/2025 zo dňa 13. 05. 2025
z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 19.02.2025 domáha od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 9.387,96 Eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - platobný rozkaz Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5Ro/49/2014 zo dňa 14.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť vykonateľnosť dňa 15.04.2014. Pôvodná exekúcia bola vedená súdnym exekútorom JUDr. Rudolf Krutý, PhD., so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, 82108 Bratislava, pod sp. zn. EX XXXXX/XX a na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4Er/224/2015.

2. Poverením zo dňa 04.03.2025 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Marián Janec, so sídlom exekútorského úradu Sad SNP 666/12, 010 01 Žilina, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 351EX 117/25.

3. Povinný doručil súdnemu exekútorovi dňa 08.04.2025 návrh na zastavenie exekúcie, pričom upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 24.03.2025 a, čo znamená, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15. dňovej lehote. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol citácie zákona č. 233/2019 o ukončení niektorých exekučných konaní, pričom uvádza, že stará exekúcia bola ukončená dňa 22.02.2021 a on bol upovedomený dňa 04.03.2025, že začala exekúcia č. 351EX 117/25. Podľa názoru povinného medzi ukončením starej exekúcie a začatím novej exekúcie uplynula doba viac ako jeden rok. Oprávnený nevykonal na súde svoje právo podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie podľa § 9 ZoUNEK v lehote 1 roka od ukončenia starého exekučného konania. Z toho dôvodu povinný vznáša námietku premlčania uplatnenia práva na vymáhanie pohľadávky. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadajú exekúciu zastaviť.

4. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený v podaní zo dňa 23.04.2025, kde uviedol cit. „, Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného (povinného) nedošlo k úhrade dlžnej sumy, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov pred premlčaním exekučného titulu.“ S poukazom na vyššie uvedené nesúhlasí s návrhom

povinného na zastavenie exekúcie a uplatňuje si trovy exekúcie vo výške 46,36 Eur spojené s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

5. Podľa § 49 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

6. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, vydané poverenie na vykonanie exekúcie súd odošle poverenému exekútorovi spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie alebo spolu s údajmi z návrhu na vykonanie exekúcie. Doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.

7. Podľa §-u 61k ods. 1 Exekučný poriadok, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

13. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

14. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o ukončení niektorých EK“), pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby.

16. Podľa § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964, Občiansky zákonník, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov

odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

17. Podľa § 112 Občiansky zákonník, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

18. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdných skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca.

19. Zákon č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní jasne upravuje možnosť podať opätovne návrh na vykonanie exekúcie. V prípade, ak oprávnený (po komerčnej úvahe) dospeje k záveru o vhodnosti a účelnosti podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (najmä ak je reálny predpoklad možnosti vymoženia pohľadávky oprávneného, napr. zo zabezpečeného majetku oprávneného, alebo existujú objektívne skutočnosti odôvodňujúce vymoženie pohľadávky oprávneného v blízkej budúcnosti), môže oprávnený tento opätovný návrh na vykonanie exekúcie realizovať, avšak už podľa súčasne platných a účinných procesných pravidiel. V súvislosti s opätovným návrhom na vykonanie exekúcie sa upravujú pravidlá, kedy ostanú účinky úkonov exekútora smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii zachované a kedy ostane zachované aj poradie starej exekúcie; podmienkou zachovania týchto účinkov je osvedčenie podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi oprávneným, t.j. preukázanie podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie, a to v lehote 30 dní od doručenia oznámenia o ukončení exekučného konania oprávnenému. Po uplynutí tejto lehoty exekútor bezodkladne zruší všetky úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného v starej exekúcii, ak mu oprávnený nepreukázal (neosvedčil) podanie opätovného návrhu na vykonanie exekúcie v zákonom ustanovenej lehote. Ak opätovný návrh na vykonanie exekúcie bol podaný a bol podaný v lehote 30 dní od doručenia oznámenia o ukončení exekučného konania, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku povinného ostávajú zachované a nový exekútor je povinný požiadať pôvodného exekútora o doručenie príslušného exekučného spisu a pôvodný exekútor je povinný takejto žiadosti vyhovieť a exekučný spis bezodkladne zaslať novému exekútorovi. V prípade, ak bol opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný až po lehote 30 dní od doručenia oznámenia o ukončení exekučného konania, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku povinného neostávajú zachované a exekútor je povinný všetky tieto úkony zrušiť.

20. Pokiaľ povinný namieta premlčanie, súd k danej námietke uvádza, že v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Oprávnený si v pôvodnom exekučnom konaní uplatnil pohľadávku pred uplynutím premlčacej doby (pôvodné poverenie doručené SE dňa 23.07.2015 a exekučný titul nadobudol vykonateľnosť 15.04.2014), pričom následne počas celej exekúcie premlčacia doba v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka neplynula. Premlčacia doba začala zase plynúť po zastavení starej exekúcie (dňa 23.12.2020 došlo k zastaveniu starej exekúcie) do podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (19.02.2025), keď oprávnený v súlade so zákonom č. 233/2019 o ukončení niektorých exekučných konaní podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie, nakoľko zákon výslovne upravuje možnosť oprávneného po zastavení starej exekúcie podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie, a to elektronicky prostredníctvom na to určeného formulára (repodaj). Oprávnený súdu preukázal (oznámením o ukončení exekučného konania a upovedomením o zastavení

starej exekúcie), že opätovný návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v zákonnej lehote a v súlade so zákonom.

21. Pokiaľ ide o § 9 ods. 2 ZoUNEK, kde povinný namieta dobu 1 roka, ktorá uplynula po zastavení starej exekúcie, tu súd konštatuje, že predmetné ustanovenie zákona upravuje výnimku pre prípady, kedy by po ukončení exekučného konania už uplynula premlčacia doba pre vymoženie nároku. Vtedy má oprávnený možnosť v lehote 1 roka od zastavenia starej exekúcie podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Účelom je vytvorenie dostatočného časového rámca pre oprávneného na zváženie opätovného podania návrhu na vykonanie exekúcie ako aj pre exekučný súd na spracovanie návrhov. V tomto prípade však nemožno aplikovať nedošlo k premlčaniu pohľadávky oprávneného v zmysle ustanovenia § 110 v spojení s ustanovením § 112 Občianskeho zákonníka tak ako je uvedené vyššie v bode 20.

22. Povinný súd nepreukázal žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali premlčanie alebo neplatnosť exekučného titulu, a ani žiadna zo skutočností uvádzaných povinným v návrhu na zastavenie exekúcie nenaplnila zákonný dôvod v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by súd tento návrh na zastavenie povolil.

23. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že v súčasnosti neexistuje dôvod na zastavenie prebiehajúcej exekúcie, preto v súlade s ustanovením § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný.

24. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené vyšší súdny úradník rozhodol uznesením zo dňa 13. 05. 2025 o zamietnutí uvedeného návrhu. Voči tomuto uzneseniu si podal povinný sťažnosť zo dňa 29.05.2025 v zákonnej lehote, v ktorej uviedol, že poukazuje na uznesenie OS Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/2390/2021 zo dňa 30.04.2024, IČS: XXXXXXXXXX. Z bodu 3 vyplýva - povinní vzniesli námietku premlčania vo vzťahu k celému vymáhanému nároku, nakoľko mali za to, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie oneskorene, pretože uplynula doba 1 roka znamenajúca spočívanie premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 ZoUNEK. Z bodu 5 vyplýva - vo vzťahu k namiatanému premlčaniu nároku oprávneného vyšší súdny úradník konštatoval - ustanovenie § 408 ods. 1 ObZ o premlčaní je právnou normou všeobecnou vo vzťahu k §9 ods. 2 ZoUNEKu, ktorý pre všetky premlčacie doby (či už podľa OZ, alebo ObZ, či iných právnych predpisov) zaviedol právne záväzné pravidlo, podľa ktorého sa pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii po ukončení exekučného konania podľa ZoUNEKu nepremľčí skôr, ako uplynie jeden rok. Oprávnený tak mal možnosť podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie do jedného roka od ukončenia zastavenej starej exekúcie bez toho, aby bolo možné vzniesť úspešne námietku premlčania nároku. Stará exekúcia bola ukončená dňa 04.08.2020 a oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 18.06.2021. Oprávnený tak uplatnil nárok na vymáhanie pohľadávky priznanej

mu exekučným titulom v 1-ročnej lehote od ukončenia starej exekúcie, teda na premlčanie jeho nároku dopadá právna norma ustanovená § 9 ods. 2 ZoUNEKu a námietka premlčania tak nie je vznesená dôvodne. S poukazom na uvedené súd konštatoval, že nárok z exekučného titulu nie je premlčaný. Z bodu 24 vyplýva - súd prvej inštancie po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Z bodu 30 vyplýva - ustanovenie § 408 ods. 1 ObZ o premlčaní je právnou normou všeobecnou vo vzťahu k §9 ods. 2 ZoUNEK, ktorá pre všetky premlčacie doby (či už podľa OZ, alebo ObZ, či iných právnych predpisov) zaviedla právne záväzné pravidlo, podľa ktorého sa pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii po ukončení exekučného konania podľa zákona č. 233/2019 Z.z. nepremilčí skôr, ako uplynie jeden rok. Oprávnený tak mal možnosť podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie do jedného roka od ukončenia zastavenej starej exekúcie bez toho, aby bolo možné vzniesť úspešne námietku premlčania nároku. Stará exekúcia bola ukončená dňa 04. 08. 2020 a oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 18.06.2021. Oprávnený tak uplatnil nárok na vymáhanie pohľadávky priznanej mu exekučným titulom v 1-ročnej lehote od ukončenia starej exekúcie, teda na premlčanie jeho nároku dopadá právna norma ustanovená § 9 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. a námietka premlčania tak nie je zo strany povinných vznesená dôvodne. V uvedenej veci rozhodol Ústavný súd SR v senáte uznesením I. ÚS 302/2024 dňa 07.05.2025 a ústavnú sťažnosť odmietol. Z bodu 3 vyplýva - sťažovatelia podali návrh na zastavenie exekúcie a vzniesli námietku premlčania vo vzťahu k celému vymáhanému nároku. Tvrdili, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie oneskorene, pretože uplynula doba 1 roka znamenajúca spočívanie premlčacej doby podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK. Z bodu 22 vyplýva - s ohľadom na uvedené obstojí záver okresného súdu o aplikácii ZoUNEK, ktorý je lex specialis vo vzťahu k ObZ a ktorý v §9 ods. 2 ZoUNEK pre všetky premlčacie doby (či už podľa OZ, alebo ObZ, či iných právnych predpisov) zaviedol právne záväzné pravidlo, podľa ktorého sa pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii po ukončení exekučného konania nepremilčí skôr, ako uplynie jeden rok. Takto potom i záver o tom, že v danom prípade nebola námietka premlčania vznesená dôvodne, ak oprávnený uplatnil svoj nárok na vymáhanie pohľadávky priznanej mu exekučným titulom v ročnej lehote od ukončenia starej exekúcie, má oporu v relevantnej právnej úprave a nie je záverom svojvoľným. Zo všetkých troch rozhodnutí súdov vyplýva, že ak oprávnený uplatní svoj nárok na vymáhanie pohľadávky priznanej mu exekučným titulom v lehote dlhšej ako jeden rok od ukončenia starej exekúcie, tak potom záver o tom, že v takom prípade je námietka premlčania vznesená dôvodne, má oporu v relevantnej právnej úprave a nie je záverom svojvoľným. V zmysle konštatovania senátu OS SR v bode 22, ako aj sudcu OS BB v bode 30 resp. vyššieho súdneho úradníka v bode 5 OS BB vyplýva, že zákon ZoUNEK je vo vzťahu k OZ a ObZ lex specialis. Lex specialis derogat legi generali je právny princíp pochádzajúci z rímskeho práva, ktorý znamená, že pokiaľ špeciálny predpis (ZoUNEK) obsahuje odlišnú právnu úpravu, má prednosť pred všeobecným zákonom (OZ, ObZ). Treba zdôrazniť, že ZoUNEK obsahuje samostatné ustanovenie o premlčaní v §9 ods. 2, ktoré je lex specialis vo vzťahu k ustanoveniam o premlčaní podľa OZ, resp. ObZ ako lex generalis. Lex specialis pritom neruší platnosť lex generalis, len vylučuje jeho aplikáciu. Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2019 - Uznesenie NS SR zo dňa 11. decembra 2018, sp. zn. 3Obdo/34/2018 - 41. Rozhodnutie - vylúčená aplikácia ustanovení všeobecného predpisu (OZ). Z bodu 51 vyplýva - ak právna úprava v osobitnom predpise nie je úplne zhodná so všeobecnou právnou úpravou (t. j. s OZ, ObZ), nemožno vzťah lex specialis a lex generalis vykladať tak, že použitie všeobecného predpisu prichádza do úvahy vždy, ak je právna úprava obsiahnutá v osobitnom predpise užšia. Použitie všeobecného predpisu (OZ, ObZ) prichádza do úvahy len vtedy, ak osobitný predpis priamo odkazuje na všeobecnú právnu úpravu, alebo ak určité právne otázky nie sú osobitným predpisom vôbec upravené. Analogicky je potom správny záver, že právna úprava premlčania obsiahnutá v ustanovení § 9 ods. 2 ZoUNEK ako špeciálneho predpisu vylučuje aplikáciu ustanovení o premlčaní podľa OZ a ObZ ako lex generalis. Základnú úpravu premlčania obsahuje OZ v ustanoveniach § 100 až 114. V zmysle pravidla lex specialis derogat legi generali sa predmetná úprava premlčania použije pri absencii lex specialis, t. j. úpravy premlčania v osobitnom právnom predpise. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 713/2024 z 19.12.2024 Z bodu 4 vyplýva - Druhou námietkou, s ktorou sa sťažovateľ obracia na ústavný súd, je skutočnosť, že sa údajne žiaden súd nevysporiadal s jeho námietkou premlčania. Z bodu 11 vyplýva - nie je však pravdou, že sa námietkou premlčania okresný súd nezaoberal, Práve naopak, v rámci dôvodov rozhodnutia vyšší súdny úradník ozrejmil, že § 9 ods. 2 ZoUNEK stanovilo dobu v trvaní jedného roka od ukončenia starej exekúcie, keď je premlčanie pohľadávky uplatnenej na exekučnom súde opätovne podaným návrhom na vykonanie exekúcie vylúčené. Následne vzťahol uvedené ustanovenie na prípad sťažovateľa, keď konštatoval, že staré exekučné konanie bolo ukončené nadobudnutím právoplatnosti uznesenia, ktorým okresný

súd určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie (3. júla 2023). Opätovný návrh na vykonanie exekúcie bol okresnému súdu doručený 7. novembra 2023, teda v lehote jedného roka tak, ako to upravuje § 9 ZoUNEK. V dôsledku toho uzavrel, že pohľadávka vymáhaná v tomto konaní nebola premlčaná. Takémuto zdôvodneniu zo strany okresného súdu niet z ústavnoprávneho hľadiska čo vytknúť, keďže sa opiera o relevantnú právnu úpravu a dostatočne reaguje na výhrady, ktoré sťažovateľ predniesol v rámci návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v rámci sťažnostného konania. Ústavný súd nevidí žiaden priestor na to, aby vstupoval do tejto ústavnej udržateľnej interpretácie aplikovanej právnej úpravy či akokoľvek korigoval alebo dopĺňal dôvody rozhodnutia okresného súdu. V zmysle uvedeného stanoviska ÚS SR je potom možné dôvodne konštatovať, že ak opätovný návrh na vykonanie exekúcie by okresnému súdu bol doručený po lehote jedného roka (nedodržaním lehoty § 9 ods. 2 ZoUNEK), tak vymáhaná pohľadávka by bola premlčaná. V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné. Ústavný súd zjednotil rozhodovaciu prax a posilnil ochranu spotrebiteľov - povinnosť exekučného súdu skúmať súlad exekučného titulu (platobného rozkazu) s pravidlami ochrany spotrebiteľa aj v prípade že voči platobnému rozkazu nebol podaný odpor. Zjednocovacie uznesenie bolo prijaté dňa 15.06.2022 a jednalo sa o zjednotenie právneho názoru vysloveného Ústavným súdom SR v Uznesení spis. zn.: I. ÚS 166/2021 a v Uznesení spis. zn.: 111. ÚS 324/2021. Uznesením č. k. PLz. ÚS 1/2022-9 z 15. júna 2022 ústavný súd rozhodol, že „ak právna úprava umožňuje spotrebiteľovi podať proti platobnému rozkazu vydanému vyšším súdnym úradníkom odpor v lehote 15 dní od jeho doručenia, pričom odpor musí byť vecne odôvodnený, potom výklad a uplatnenie § 53 ods. 3 písm. e) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade so základným právom spotrebiteľa na súdnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ak súd v exekučnom konaní odmietne preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z dôvodu, že spotrebiteľ proti platobnému rozkazu odpor nepodal. Ústavný súd teda aktuálnym zjednocovacím právnym názorom vyslovil názor, že v prípade ak spotrebiteľ aj opomenie v základnom upomínacom konaní podať odpor proti platobnému rozkazu, exekučný súd je aj v takom prípade povinný ex officio skúmať či platobný rozkaz nebol vydaný v prípade kedy sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku z pohľadu ochrany spotrebiteľa. V prípade ak exekučný súd zistí, že sa o takúto neprijateľnú zmluvnú podmienku jednalo, je povinný podľa § 53 ods. 3 písm. e) exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť. Na základe uvedeného súd v rámci exekučného konania nemôže odmietnuť preskúmanie exekučného titulu - platobného rozkazu, ktorý bol vydaný vyšším súdnym úradníkom na podklade spotrebiteľskej zmluvy, pretože by tým rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa Čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa Čl. 6 ods. 1 dohovoru Povinný teda navrhuje súdu vykonať spotrebiteľský prieskum týkajúci sa neprijateľných zmluvných podmienok v Zmluve o splátkovom úvere (a všeobecných obchodných podmienok) č. 0323965253 uzavretej dňa 19.02.2009 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava, IČO: 00 151 653 a F. A. B., G. XXX, XXXXX B. H. z zmysle §§ 497 až 507 ObZ v znení predpisov, ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok. Preskúmanie spotrebiteľskej zmluvy resp. ostatných dokumentov s ňou súvisiacich má následne nepochybný význam pre posúdenie prípadnej existencie zákonného dôvodu na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, a teda na náležité posúdenie, či predmetný exekučný titul bol alebo nebol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľných podmienok má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

29. Ku podanej sťažnosti si podal oprávnený vyjadrenie, kde uviedol, že opätovný návrh na začatie exekúcie podal z dôvodu, že povinný doposiaľ svoj dlh neuhradil a zároveň poukázal na všeobecnú premlčaciu lehotu 10-tich rokov podľa § ...Občianskeho zákonníka. Taktiež si uplatnil trovy za právne služby za 1 úkon vo výške

30. Súd konajúci sudcom v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami preskúmal napadnuté rozhodnutie a po preskúmaní veci sa plne stotožnil so záverom vyššieho súdneho úradníka.

31. Súd po preštudovaní si veci, sťažností a vyjadrení účastníkov dospel k záveru, že čo sa týka námietky premlčania tak pokiaľ ide o § 9 ods. 2 ZoUNEK, kde povinný namieta dobu 1 roka, ktorá uplynula po zastavení starej exekúcie, tu súd konštatuje, že predmetné ustanovenie zákona upravuje výnimku pre

prípady, kedy by po ukončení exekučného konania už uplynula premičacia doba pre vymoženie nároku (teda 10 ročná lehota). Vtedy má oprávnený možnosť v lehote 1 roka od zastavenia starej exekúcie podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Účelom je vytvorenie dostatočného časového rámca pre oprávneného na zváženie opätovného podania návrhu na vykonanie exekúcie ako aj pre exekučný súd na spracovanie návrhov. V tomto prípade však nedošlo k premičaniu pohľadávky oprávneného v zmysle ustanovenia § 110 v spojení s ustanovením § 112 Občianskeho zákonníka, tak ako je uvedené v bode 20 až 22. rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, pretože všeobecná 10 ročná lehota (podľa § 112 OZ) doposiaľ neuplynula, tým pádom nemohol oprávnený nestihnúť 1 ročnú špeciálnu lehotu (§ 9 ods. 2 ZoUNEK) lebo táto ešte ani nezačala plynúť.

32. Nad rámec potreby odôvodnenia tohto rozhodnutia sudca uvádza, že pokiaľ ide o rozhodnutia exekučného súdu, na ktoré poukazoval povinný, tieto nemožno aplikovať na túto vec, keďže v konaní sp. zn. 23Ek/3111/2021 sa vymáhala pohľadávka zdravotnej poisťovne na zdravotnom poistení (mimo iného aplikácia ustanovení občianskeho zákonníka je vylúčená), v konaní sp. zn. 20Ek/2390/2021 zas pohľadávka z obchodnoprávneho vzťahu (nemožno použiť ustanovenie § 110 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s konaním 20Ek/2390/2021 povinný poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 302/2024 (ide o I. ÚS 302/2025), ktorého závery nie je možné aplikovať na tento prípad. Pokiaľ ide o uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/34/2018, to sa taktiež týkalo pohľadávky obchodného práva a vec sa netýkala exekučného konania, čiže je pre toto konanie bez právneho významu.

33. K neprijateľným zmluvným podmienkam na ktoré poukazuje povinný v sťažnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie vôbec nepoukázal na neprijateľné zmluvné podmienky, na tieto poukázal až v podanej sťažnosti voči uzneseniu súdneho úradníka, k čomu súd konštatuje, že povinný sa v tomto prípade obmedzil len na všeobecné tvrdenia, pričom v návrhu na zastavenie exekúcie nepoukázal na konkrétne zmluvné podmienky, ktoré by za neprijateľné bolo možné považovať. Takéto všeobecné námietky, bez skutkovej a právnej argumentácie, nemožno považovať za relevantné v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Všeobecné tvrdenia totiž nepostačujú na to, aby exekučný súd mohol na ich podklade exekúciu zastaviť. Všeobecné a nejasné tvrdenia takisto neumožňujú súdu ich vecné preskúmanie a nespĺňajú podmienku spôsobilosti byť predmetom dokazovania. Procesnou povinnosťou v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie je povinnosť na strane povinného uviesť všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, a teda pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu, pričom jej nesplnenie sa prejavuje v ďalšom procesnom postupe exekučného súdu a v jeho konečnom rozhodnutí. Súd má v konaní postavenie arbitra, ktorý zisťuje skutkový stav z návrhu povinného na zastavenie exekúcie, prípadne z vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a preto sa kladie jednoznačná požiadavka na účastníkov konania, aby vo svojich podaniach zrozumiteľne a konkrétne poukázali na tie okolnosti, ktoré by svedčili o tom, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie, resp. že je návrh na zastavenie exekúcie potrebné zamietnuť. Povinný však v návrhu na zastavenie exekúcie konkrétne nešpecifikoval znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a v návrhu neuviedol, zároveň nevysvetlil a neodôvodnil jej neprijateľnosť, a preto exekučný súd nemohol prijať iný právny záver než ten, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. Nad rámec súd tiež uvádza, že preskúmaním Zmluvy o úvere č. 0323965253 a Všeobecných obchodných podmienok nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. V nadväznosti na vyššie uvedené exekučný súd dáva do pozornosti Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 619/2023-16 zo dňa 23.11.2023, v zmysle ktorého: „Hoci možno súhlasiť s tým, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami je za určitých podmienok realizovateľná aj v exekúcii, hranica posúdenia neprijateľných zmluvných podmienok musí byť naviazaná na ich jasné vyjadrenie zo strany spotrebiteľa v jeho podaniach v exekučnom konaní. Ak v takomto konaní všeobecný súd dospeje k záveru, že okrem neprijateľnej podmienky, ktorá nemala vplyv na výšku v exekúcii proti spotrebiteľovi uplatneného nároku, žiadne iné neprijateľné podmienky neboli zistené, nemôže bez ďalšieho, teda bez jasného spochybnenia tohto záveru všeobecných súdov, dôjsť k porušeniu ústavných práv spotrebiteľa na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie či požiadavky vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa podľa čl. 38 charty. V konečnom dôsledku kvalita súdnej ochrany vždy nevyhnutne musí v istej miere zodpovedať tomu, v akej kvalite sa hoc aj spotrebiteľ takejto ochrany domáha. Obdobne záväzok vysokej ochrany spotrebiteľa neznamena, že táto ochrana sa má poskytnúť aj vtedy, ak spotrebiteľ svoje námietky či už voči neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo vôbec voči svojej povinnosti plniť svoj záväzok celkom nekonkretizovane formuluje až v exekučnom konaní alebo dokonca až obdobne nesústredene

v konaní o ústavnej sťažnosti. Opačný prístup by popieral subsidiaritu poskytovania súdnej ochrany v jej jednotlivých štádiách“.

34. Čo sa týka trov konania súd dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia oprávneného boli dôvodné, nakoľko súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyhovel, a teda oprávnený bol v tomto konaní úspešný a preto vyšší súdny úradník správne priznal náhradu týchto trov oprávnenému, pozostávajúcu z úkonu právnych služieb – vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 46,36 € Eur. Trovy právneho zastúpenia oprávneného budú vymáhané na základe dodatku k povereniu po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).